

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2017 r., sygn. akt: SDI 46/17

Teza: *Nienależyte obsadzenia składu sądu korporacyjnego przy orzekaniu jako bezwzględna przyczyna odwoławcza podstawą do uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.*

„[...] Poza sporem pozostaje, że pierwszoinstancyjne orzeczenie zostało wydane w składzie 4-osobowym, zamiast przewidzianym w art. 80 ust. 1 u.i.l. 3-osobowym.

Uchybienia tego nie dostrzegli ani Naczelny Sąd Lekarski, ani autor kasacji. Uszło ono również uwagi Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Jego istnienie stwierdził natomiast Sąd Najwyższy, procedujący - w myśl art. 536 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 u.i.l. - w zakresie szerszym, niż wskazywały to podniesione zarzuty.

Art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., który stosuje się bez istotnych zmian w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy, nakazuje, że bez względu na zakres przedmiotowy i - co do zasady - zakres podmiotowy oraz wpływ uchybienia na treść rozstrzygnięcia zaskarżone orzeczenie musi być uchylone, jeżeli sąd lekarski "był nienależycie obsadzony".

Skoro zatem dodatkowy członek składu sądzącego (zwany tu "rezerwowym") brał udział w naradzie i sporządzeniu orzeczenia, podpisał je i uczestniczył w jego ogłoszeniu, to oznaczało, że Okręgowy Sąd Lekarski w (...), wydając w dniu 30 marca 2016 r. orzeczenie, był nienależycie obsadzony, a tym samym, że orzeczenie to dotknięte jest bezwzględną przyczyną odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Dlatego konieczne stało się uchylenie orzeczeń Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi a quo do ponownego rozpoznania (art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 u.i.l.). [...]"